مقام معظم رهبری در بیانیه‌ای مهم به مناسبت چهل‌سالگی انقلاب با جوانان ایران سخن گفتند

انقلاب اسلامی آماده تصحیح خطاهای خویش است اما تجدیدنظرپذیر نیست

پایگاه اطلاع‌رسانی مقام معظم رهبری: به مناسبت چهلمین سالروز پیروزی انقلاب اسلامی و ورود جمهوری اسلامی به فصل جدیدی از زندگی، حضرت آیت‌الله خامنه‌ای در بیانیه‌ای مهم و راهبردی با تشکر از حضور سرافرازانه و دشمن‌شکن مردم در راهپیمایی ۲۲ بهمن، به تبیین ویژگی‌های مسیر پرافتخار پیموده‌شده در چهل سال گذشته و برکات خیره‌کننده انقلاب اسلامی در رسانیدن ایران عزیز به جایگاه شایسته ملت پرداختند و با تأکید بر امید واقع‌بینانه به آینده و نقش بی‌بدیل جوانان در برداشتن گام بزرگ دوم به سمت آرمان‌ها، خطاب به جوانان و آینده‌سازان ایران مقتدر، الزامات این جهاد بزرگ را در هفت سرفصل اساسی بیان کردند.

متن بیانیه مقام معظم رهبری به این شرح است:

بسم‌الله الرحمن الرحیم الحمدلله رب العالمین و الصلاة و السلام علی سیدنا محمد و آله الطاهرین و صحبه المنتجبین و من تبعهم باحسان الی یوم الدین

از میان همه‌ی ملت‌های روی زمین، کمتر ملتی به انقلاب همت می‌گمارد؛ و در میان ملت‌هایی که به پا خاسته و انقلاب کرده‌اند، کمتر دیده شده که توانسته باشند کار را به نهایت رسانده و به‌جز تغییر حکومت‌ها، آرمان‌های انقلابی را حفظ کرده باشند. اما انقلاب پُرشکوه ملت ایران که بزرگ‌ترین و مردمی‌ترین انقلاب عصر جدید است، تنها انقلابی است که یک جلدی پُرافتخار را بدون خیانت به آرمان‌هایش پشت سر نهاده و در برابر همه‌ی وسوسه‌هایی که غیرقابل مقاومت به نظر می‌رسیدند، از کراست خود و اصالت شعارهایش صیانت کرده و اینک وارد دومین مرحله‌ی خودسازی و جامعه‌پردازی و تمدن‌سازی شده است. درودی از اعماق دل بر این ملت؛ بر نسلی که آغاز کرد و ادامه داد و بر نسلی که اینک وارد فرایند بزرگ و جهانی چهل سال دوم می‌شود.

آن روز که جهان میان شرق و غرب مادی تقسیم شده بود و کسی گمان یک نهضت بزرگ دینی را نمیبُرد، انقلاب اسلامی ایران، با قدرت و شکوه با به میدان نهاد؛ چهارچوب‌ها را شکست، کهنگی کلیشه‌ها را به رخ دنیا کشید؛ دین و دنیا را در کنار هم مطرح کرد و آغاز عصر جدیدی را اعلام نمود. طبیعی بود که سردمداران گمراهی و ستم واکنش نشان دهند. اما این واکنش ناکام ماند. چپ و راست مدرنینه، از تظاهر به نشنیدن این صدای جدید و متفاوت، تا تلاش گسترده و گونه‌گون برای خفه کردن آن، هرچه کردند به اجل محتوم خود نزدیک‌تر شدند. اکنون با گذشت چهل چشن سالانه‌ی انقلاب و چهل دهه‌ی فجر، یکی از آن دو کانون دشمنی نابود شده و دیگری با مشکلاتی که خبر از نزدیکی احتضار می‌دهند، دست و پنجه نرم می‌کند! و انقلاب اسلامی با حفظ و پایبندی به شعارهای خود همچنان به پیش می‌رود.

برای همه چیز می‌توان طول عمر مفید و تاریخ مصرف فرض کرد، اما شعارهای جهانی این انقلاب دینی از این قاعده مستثنا است؛ آنها هرگز بی‌مصرف و بی‌فایده نخواهند شد. زیرا فطرت بشر در همه‌ی عصرها با آن سرشته است. آزادی، اخلاق، معنویت، عدالت، استقلال، عزت، عقلانیت، برادری، هیچ یک به یک نسل و یک جامعه مربوط نیست تا در دوره‌ای بدرخشد و در دوره‌ای دیگر افول کند. هرگز نمی‌توان مردمی را تصور کرد که از این چشم‌اندازهای مبارک دل‌زده شوند. هرگاه دل‌زدگی پیش آمده، از روی‌گردانی مسئولان از این ارزش‌های دینی بوده است و نه از پایبندی به آنها و کوشش برای تحقق آنها.

انقلاب اسلامی همچنان پدیده‌ای زنده و با اراده، همواره دارای انعطاف و آمادگی تصحیح خطاهای خویش است، اما تجدیدنظرپذیر و اهل انفعال نیست. به نقدها حساسیت مثبت نشان می‌دهد و آن را نعمت خدا و هشدار به صاحبان حرف‌های بی‌عمل می‌شمارد، اما به هیچ بهانه‌ای از ارزش‌هایش که بحمدالله با ایمان دینی مردم آمیخته است، فاصله نمی‌گیرد. انقلاب اسلامی پس از نظام‌سازی، به رکود و خموشی دچار نشده و نمی‌شود و میان جوشش انقلابی و نظم سیاسی و اجتماعی تضاد و ناسازگاری نمی‌بیند، بلکه از نظریه‌ی نظام انقلابی تا لبد دفاع می‌کند.

جمهوری اسلامی، متحرک و در برابر پدیده‌ها و موقعیت‌های نو به نو، فاقد احساس و ادراک نیست؛ اما به اصول خود به‌شدت پایبند و به مبرزبندی‌های خود با رقیبان و دشمنان به‌شدت حساس است. با خطوط اصلی خود هرگز بی‌ملاحظگی نمی‌کند و برایش مهم است که چرا بماند و کجا برود. انقلاب به یک انحطاط تاریخی طولانی پایان داد و کشور که در دوران پهلوی و قاجار بشدت تحقیر شده و بشدت عقب مانده بود، در مسیر پیشرفت سریع قرار گرفت؛ در کام تخت، رژیم نکبتبار سلطنت استبدادی را به حکومت مردمی و مردم‌سالاری تبدیل کرد و عنصر ادامه‌ی ولی را که جان‌مایه‌ی پیشرفت همه‌جانبه و گسترده است در کانون مدیریت کشور وارد کرد؛ اکنون جامعه‌ی ایران با امید،دل‌ادامه‌ی اصل حیاوت و وارد عرصه مدیریت کرد؛ روحیه و باور ما می‌توانیم؛ به همکان منتقل کرد به برکت تحریم دشمنان، اکنا به توانایی داخلی را به حداکثر رسانده و این منتا برکات بزرگ شد:

اولا: ثبات و امنیت و تمامیت ارضی و حفاظت از مرزها را که آماج تهدید جدی دشمنان قرار گرفته بود، ضمانت کرد و معجزه‌ی پیروزی در جنگ هشت‌ساله و شکست رژیم بعثی و پشتیبانان آمریکایی و اروپایی و شرق‌اش را بدیدآورد.

ثانیا: موتور پیشران کشور بر عصری عمق و فناوری و ایجاد زیرساخت‌های حیاتی و اقتصادی و عمرانی شد که تا کنون تمام بالندگی این راه‌پرفراز و فراگیرتر می‌شود. هزاران شرکت دانش‌بنیان، هزاران طرح زیرساختی و ضروری برای کشور در حوزه‌های عمرانی و حمل‌ونقل و صنعت و انرژی و معدن و سلامت و کشاورزی و آب و غیره، میلیون‌ها تحصیل‌کرده‌ی دانشگاهی به بار حال تحصیل، هزاران واحد دانش‌بنیانی در سراسر کشور، ده‌ها طرح بزرگ در قبال چرخ‌های حرکت هسته‌ای، سلول‌های بنیادی، فناوری نانو، زیست فناوری و غیره با رتبه‌های نخستین در کل جهان، شصت‌برابرشدن صادرات غیرنفتی، نزدیک به ده‌برابرشدن واردات صنعتی، ده‌دهم‌برابرشدن سامانه‌ی تولید و توزیع برق، تبدیل صنعت موتاژ به فناوری بومی، برجستگی محسوس در رشته‌های کوانتاون مهندسی ازجمله در نانو و ده‌ها نمونه‌ی دیگر از دستاوردها، محصول آن روحیه و آن حضور و آن احساس جمعی است که انقلاب برای کشور به ارمغان آورد. ایران پیش از انقلاب، در تولید علم و فناوری صفر بود، در صنعت به جز موتاژ و به پایه‌ابزکرد بومی هرچه عرض نداشت.

ثالثا: مشارکت مردمی را در مسائل سیاسی مانند انتخابات، مقابله با فتنه‌های داخلی، حضور در صحنه‌های علمی و اساتیکرسازی و به آزمودن و در موضوعات اجتماعی مانند کمک‌رسانی‌ها و فعالیت‌های نیکوکاری که از بیش از انقلاب آغاز شده بود، افزایش چشمگیر داد. پس از انقلاب، مردم در مسابقه‌ی خدمت‌رسانی در حوادث طبیعی و کمبودهای اجتماعی مشاقانه شرکت می‌کنند.

رابعاً: بیش سیاسی آحاد مردم و نگاه آن به مسائل بین‌المللی را به کوه‌نمای شفک‌آوری ارتقا داد. تحلیل سیاسی و فهم مسائل بین‌المللی در موضوعاتی همچون جنایات غرب بخصوص اسرائیل، مسئله‌ی فلسطین و قلع‌وقمع تاریخی به ملت آن، مسئله‌ی جنگ‌افروزی‌ها و دخالت‌ها و جنگ‌افروزی‌ها در قلب قدرت و امنیت ملت و آمال آن را از انحصار نظری محدود و عاریگرفته‌ای به نام روشنفکر، بیرون آورد؛ این گونه روشنفکری میان عموم مردم در همه‌ی کشور و همه‌ی ساحت‌های زندگی جاری شد و مسائلی در این دست حتی برای نوجوانان و نوجوانان، روشن و قابل فهم کشت.

خامساً: کفه‌ی عدالت در تقسیم امکانات عمومی کشور سنگین کرد. نارضایتی این حقیر از کارکرد عدالت در کشور به دلیل آنکه این ارزش والا باید کوهسر بی‌همتا بر تارک تمام کشور اسلامی باشد و هنوز نیست، نباید به این معنی گرفته شود که برای استقرار عدالت کار انجام نگرفته است. و وقتی از کار پایتخت‌نشینان یا استادان آن در برخی دیگر از نقاط کشور بود. همین دیروز دیگر گذشته قابل مقایسه نیست. در رژیم طاغوت بیشترین خدمات و درآمدهای کشور در اختیار گروه کوچکی از پایتخت‌نشینان یا استادان آن در برخی دیگر از نقاط کشور بود. همین بیشتر شهرها بهویژه مناطق دورست و روستاها در آخر فهرست و بالاترا محروم از نیازهای اولیه‌ی زیرساختی و خدمت‌رسانی بودند. شهروند اسلامی در این عصار موفق‌ترین خدمت‌های جهان در جابه‌جایی خدمت و تبدیل ترمز از مرکز به همه جای کشور، و از مناطق مرفه‌نشین شهرها به مناطق پایین‌دست آن بوده است. اما برزک راه‌سازی و خانه‌سازی و ایجاد مراکز صنعتی و اصلاح امور کشاورزی و رساندن برق و آب و مراکز درمانی و واحدهای دانشگاهی و سد و نیروگاه و امثال آن به دورترین مناطق کشور، غیرقابل انکارفراین است؛ بی‌شک این همه، نه در تبلیغات ناراسای مطلوبان انعکاس یافته و نه زبان به‌خواهان خارجی و داخلی به آن اعتراف کرده است، ولی همت و حسنه‌ای برای مدیران جهادی و با اخلاص نیز دخا حلق انسا. البته عدالت هنوز احتظار در جمهوری اسلامی که مایل است پیرو حکومت عقلی ملت ایران هم در رویاروی، شکست می‌خورد. ایران به برکت اسلام برای اجرای آن به شما جوان‌ها بدست خواهم پرداخت.

سادساً: غیار معنویت و اخلاق را در فضای عمومی جامعه بکهنای جشمگیر افزایش داد. این پدیدی مبارک را رفتار و منش حضرت امام خمینی در طول دوران مبارزه و پس از پیروزی انقلاب، بهوجود آورد؛ اما این امر جز رواج داد آن انسان معنوی و عارف و وارسته از پیرایه‌های مادی، در راس کشوری قرار گرفت که مایه‌های ایمان مردمش بسی ریشه‌دار و عمیق بود. هرچند دست تطاول تبلیغات مروج فساد و بی‌بندوباری در طول دوران پهلوی‌ها به آن ضربه‌های سخت زده و لجنزاری از آلودگی اخلاقی غربی را به دور زندگی مردم متوسط و بخصوص جوانان کشانده بود، ولی رویکرد دینی و اخلاقی در جمهوری اسلامی، دل‌های مستعد و زیبای به‌ویژه جوانان را مجذوب کرد و فضا به سمت دین و اخلاق دگرگون شد. مجاهدت‌های جوانان در میدان‌های سخت از جمله دفاع مقدس، با تکر و دعا و روحیه‌ی برادری و ایثار همراه شد و ماجراهای صدر اسلام را زنده و نمایان در برابر چشم همه نهاد. بدران و مادران و همسران با احساس وظیفه‌ی دینی از عزیزان خود که به جبهه‌های کوناگون جهاد می‌شتافتند دل کندند و بهسر، آنکه که با پیکر خون‌آلود یا جسم آسیب‌دیده‌ی آن روبه‌رو شدند، مصیبت را با شکر هرکار کردند. مساجد و فضاهای دینی رونقی بی‌سابقه یافرفت. صف نوبت برای اعتکاف از هزاران جوان و استاد و دانشجو و زن و مرد و صف نوبت برای اردوهای جهادی و جهاد سازندگی و سپهر سازندگی از هزاران جوان داوطلب و فداکار کشده شد. تمار و جح و رودزداری و پیادهروی زیارت و سرامه گوناگون دینی و اتفاقات و صدقات واجب و مستحب در همه جا به‌ویژه میان جوانان رونق یافت و آن را موزر، رویکرد بیشتر و بالیفیشتر شد. و اینها همه در دورانی اتفاق افتاده که سقوط اخلاقی روزافزون غرب و پیروانش و تبلیغات پُرحجم آنان برای کشاندن مردم ولی به لجنزارهای مادی در سراسر کشور، دهها طرح بزرگ را قبل چرخی حرکت می‌دهند، و این معجزه‌ی بزرگ از انقلاب و نظام اسلامی فعال و پیشرو است.

سابعاً: نماد نهاد پرنشاط و باشکوه و افتخارآمیز ایستادگی در برابر قلدران و زورگویان و مستکبران جهان و در رأس آنان آمریکای جهان‌خوار و جنایت‌کار، رو به رو بر جسته‌تر شد. در تمام این چهل سال، تسلیم‌ناپذیری و صیانت و پاسداری از انقلاب و عظمت و هویت الهی آن و کردن برافراشته‌ی آن در مقابل دوران‌های متکبر و مستکبر، خصوصیت شناخته‌شده‌ی این و ایرانی به‌ویژه جوانان این مرز بو بوم به شمار می‌رفته است. قدرت‌های احتضارگر چهل که همواره برای خود را در دست‌اندازی به مسائل دیگر کشورها و پایمال‌کردن منافع ملت‌ها برای منافع خود دانسته‌اند، در برابر ایران اسلامی و انقلابی، اعتراف به ناتوانی کردند. ملت ایران در فضای حیات‌بخش انقلاب و با رهبری و کهنه‌تر از دانشمندانی آمریکا و دیپلمات‌های خاص به ملت ایران را از کشور وارد و بسی از آن هم تا امروز از سلطه‌ی دوباره‌ی قلدران جهانی بر کشور با قدرت و دقت جلوگیری کرد.

جوانان عزیز! انقلاب اسلامی محصول مجاهدت و از سرفصل‌ها حدت در سرگذشت چهل‌ساله‌ی انقلاب است. انقلاب عظیم و پایدار و درخشانی که شما به توفیق الهی باید کام برگیرد دوم را در پیشبرد آن برداریم.

محصول تلاش چهل‌ساله. اکنون برابر چشم ما است: کشور و ملتی مستقل، آزاد، مقتدر، با عزت، مدنیت پیشرفته در علم، انباشته از تجربه‌هایی گرانبها، مطمئن و امیدوار، دارای تأثیر اساسی در منطقه و دارای منطق قوی در قضاوت‌ها و اعمال آن، دارای شعارهای زیبا، رکوردار در تاسیس پیشرفت‌های علمی، رکوردار در رسیدن به رتبه‌های بالا در دانش‌ها و فناوری‌ها مهم از قبیل هسته‌ای و سلول بنیادی و نانو و هواضها و امثال آن، دارای سرمه در گسترش خدمت اجتماعی، سرآمد در اخترادهای جهانی میان جوانان، سرآمد در جمعیت جوان کارآمد، و سی ویژگی‌های اختخارآمیز دیگر که همگی محصول انقلاب و نتیجه‌ی جهت‌گیری‌های انقلابی و جهادی است. و بدانید که اگر بی‌توجهی به شعارهای انقلاب و غفلت از جوانان انقلابی در برهه‌هایی از تاریخ چهل‌ساله نمی‌بود. که متأسفانه بود و خسارت‌بار هم بود- بی‌شک دستاوردهای انقلاب از این بسی بیشتر و کشور در مسیر رسیدن به آرمان‌های بزرگ بسی جلوتر بود و بسیاری از مشکلات کنونی وجود نمی‌داشت.

ایران مقتدر، امروز هم مانند آغاز انقلاب با چالش‌های مستکبران روبه‌رو است اما با تفاوتی کاملا معنی‌دار. آن روز، جهان دوقطبی از برچین ساه بر سر کوتاه‌کردن دست عمال بیگانه با تعطیلی ساترین پیشرفت‌های کشور در تهران با رسواکردن لانه‌ی جاسوسی بود. امروز چالش بر سر حضور ایران مقتدر در مرزهای رفیع جمهوریتی و برچین ساه با نفوذ نامشروع آمریکا از منطقه‌ی غرب آسیا و حمایت جمهوری اسلامی از مبارزات مجاهدان فلسطینی در قلب سرزمین‌های اشغالی و دفاع از برچم برافراشته‌ی حزب‌الله و مقاومت در سراسر این منطقه است. و اگر آن روز، مشکل غرب جلوگیری از خیز تبلیغات اسلامی برای ایران بود، امروز مشکل او جلوگیری از انتقال سلاح‌های پیشرفته‌ی ایران به نیروهای مجاهد است. و اگر آن روز گمان آمریکا آن بود که جلد ایرانی خودفروخته تا به جلد جوانیه و بالیده‌اش خواهد خواهد توانست به سرانجام اسلامی و ملت ایران فائق آید. امروز برای مقابله‌ی با سیاسی و امنیتی با سلامتی و امنیتی با جمهوری اسلامی، خود را محتاج به کمک انقلاب بزرگ دیده‌اند دوما دولت مدعا با مرعوب می‌بیند و البته باز هم در رویارویی، شکست می‌خورد. ایران به برکت انقلاب، اکنون در جایگاهی متعالی و شایستهی ملت ایران در جنبه جهانیان و جهیز و عبرد از بسی هشیاری و سرعت عمل و ابتکار شما جوانان طی شود. مدیران جوان، کارگزاران جوان، اندیشمندان جوان، فعالان جوان، در همه‌ی میدان‌های سیاسی و اقتصادی و فرهنگی و بین‌المللی و نیز در عرصه‌های دین و اخلاق و معنویت و عدالت، باید شانه‌های خود را به زیر بار مسئولیت دهند. از جوانندن جمهوری اسلامی در میان جوانان در همین امروزبرم. بحمدالله استعداد علم و تحقیق در ملت ما از متوسط جهان بالاتر است. اکنون تردیک به دو دهه است که رستاخیز علمی در کشور آغاز شده و با سرعتی که برای جوانان جهانی غافلگیرکننده است، پیش‌رفته است. و این سرعت باید رشد متوسط علم در جهان - به بیش رفته است. دستاوردهای دانش و فناوری ما در این مدت که ما را به رتبه شازدهم در میان بیش از دویست کشور جهان رسانید و مایه‌ی شگفتی ناظران جهانی شد و در برخی از رشته‌های حساس و نوبدید به رتبه‌های نخستین ارتقاء داد، همه و همه در حالی اتفاق افتاده که کشور دچار تحریم ظالمی و تحریم علمی بوده است. ما با وجود شاد در جهت حالف افتاده که کشور دچار تحریم ظالمی و تحریم علمی بوده است. ما با وجود شاد در جهت حالف جوان دشمن‌ساز به رکوردهای بزرگ دست یافته‌ایم و این تعمین بزرگی است که به‌خاطر آن باید روز و شب خدا را سپاس گفت.

اما آنچه من می‌خواهم بگویم این است که این راه باید طی شده. با همه‌ی اهمیتش فقط یک آغاز بوده است و نه بیشتر. ما هنوز از قله‌های دانش جهان بسیار عقبیم؛ باید به قله‌ها دست یابیم. باید از مرزهای دانش دمهترین رشته‌ها عبور کنیم. ما از این مرحله عبور نکرده‌ایم. ما از حضور شروع کرده‌ایم. عقب‌ماندگی شعارهم در عرصه‌ی دین و فناوری پهلوی‌ها و قاجارها در هنگامی که مسابقه‌ی دانش‌ها شروع شده بود، ضربه‌ی سختی بر ما وارد کرد و ما را از این کاروان شتابان، فرسنگ‌ها عقب نگه داشته بود. اما اکنون حرکت را آغاز کرده و با شتاب پیش می‌رویم ولی این شتاب باید ساعاً با شدت بالا ادامه یابد تا آن عقب‌افتادگی جبران شود. این‌جاست همواره از بوعلیه‌ی فهم به انسان‌ها و مراکز پژوهش و پژوهندگان، گرم و قاطع و جدی دربرابر تازه و هشدار و فراخوان داده‌ام، ولی اینک مطالبه‌ی عمومی من از شما جوانان آن است که این راه را با تمام سلاح‌ها و امکانات به سرانجام برسانید. استقلال و آزادی کشور برای ایران اسلامی، دستاور، بلکه خوب‌آورد همه‌ی حرارت انسان والا و شجاع و فداکار است. غایت جوان، ولی همه در راه‌های رفیع انسانیت. این نیم‌دخترای شهید زیبای ایران با تاویل و پیچیدگی‌های ساده‌لوحانه و بعید مافرمائید، نمی‌توان در خطر قرار داد. همه، مخصوصاً دولت جمهوری اسلامی- موظف به حراست از آن با همه‌ی وجودند. بدیهی است که «استقلال» باید به معنی زندانی‌کردن نسبت و انقطاع کشور در میان مراوده و «آزادی» نباید در تقابل با اخلاق و قانون و ارزش‌های الهی و حقوق عمومی تعریف شود.

۶) عزت ملی، روابط خارجی، مبرزبندی با دشمن: این هر سه، شاخه‌هایی از اصل «عزت، حکمت، و مصلحت» در روابط بین‌المللی‌اند. دستیابی جهانی، امروز شاهد پدیده‌هایی است که تحقق یافته بر آستانه‌ی ظهورند. تحرک جدید نهضت بیداری اسلامی در منطقه‌ی غرب آسیا و شمال آفریقا، شکست سیاست‌های آمریکا در منطقه‌ی غرب آسیا و زمین‌گیرشدن همکاران خائن آنها در منطقه، گسترش حضور قدرتمندانه‌ی سیاسی جمهوری اسلامی در غرب آسیا و بازتاب وسیع آن در سراسر جهان، سلطه.

اینها بخشی از مظاهر عزت جمهوری اسلامی است که جز با شجاعت و حکمت میدان جهادی به دست نمی‌آید. سردمداران نظام سلطه تکراند؛ نهادهای آنها عموماً شامل فریب و خدعه و دروغ است. امروز ملت ایران علاوه بر آمریکای جنایت‌کار، تعدادی از دولت‌های اروپایی را نیز خدعه‌گر و غیرقابل اعتماد میداند. شیوه‌ی اساسی این مبارزه‌ی دوم را با آنها را دقت حفظ کند؛ از ارزش‌های اسلامی و ملی خود، یک گام هم عقب‌نشینی نکند؛ از تهدیدهای پوچ آنان نهراسد؛ و در همه حال، عزت کشور و ملت را در نظر داشته باشد و حکیمانه و مصلحت‌جویانه و البته از موضع انقلابی، مشکلات قابل حل خود را با آن حل کند. در مورد آمریکا حل چیز مشکلی متصور نیست و مذاکره با آن جز زیان مادی و معنوی نخواهد داشت.

۷) سبک زندگی: سخن لازم در این باره بسیار است. آن را به فرصتی دیگر وامیگذارم و به همین اختلاف فشرده که تلاش درب باز در تسلیح سبک زندگی غربی در ایران، زمینه‌های بی‌حجابی اخلاقی و اقتصادی و دینی و سیاسی به کشور و ملت ما زده است؛ مقابله با آن، جهادی همه‌جانبه و هوشمندانه می‌طلبد که باز چشم امید در آن به شما جوان‌ها است.

در پایان از حضور سرافرازانه و افتخارآفرین و شفس‌شکن ملت عزیز در بیست‌ودوم بهمن و چهلمین سالگرد انقلاب عظیم اسلامی تشکر میکنم و پیشانی بسی ارزشمند آن در پرگاه حضرت حق می‌سایم. سلام بر حضرات بقیةالله (ارواحنافداه) میسر نخواهد شد ولی به صورت بیرونی تحریم و وسوسه‌های دشمن است که در صورت اصلاح مشکل درونی، کم‌اثر و حتی بی‌اثر خواهد شد. چالش درونی عبارت از عیوب ساختاری و ضعف‌های مدیریتی است.

مهم‌ترین عیوب، وابستگی اقتصاد به نفت، دولتی بودن بخش‌هایی از اقتصاد که در حیطه‌ی وظایف دولت نیست، نگاه به خارج و نه به توان و ظرفیت داخلی، استفاده‌ی اندک از ظرفیت نیروی انسانی کشور، بودجه‌بندی معیوب و ناموزان، و سرانجام عدم ثبات سیاست‌های اجرائی اقتصاد و عدم رعایت اولویت‌ها و وجود هزینه‌های زائد و حتی مسرفانه در بخش‌هایی از دستگاه‌های حکومتی است. نتیجه‌ی اینها مشکلات زندگی مردم از قبیل بی‌کاری جوان‌ها، فقر درآمدی در طبقه‌ی ضعیف و امثال آن است.

راه‌حل این مشکلات، سیاست‌های اقتصاد مقاومتی است که باید برنامه‌های اجرائی برای همه‌ی بخش‌های آن تهیه و با قدرت و نشاط کاری و احساس مسئولیت، در دولت‌ها پیگیری و اقدام شود. درون‌زایی اقتصاد کشور، مولدشدن و دانش‌بنیان شدن آن، مردمی‌کردن اقتصاد و تصدی‌گری نکردن دولت، بورکراسی با استفاده از ظرفیت‌هایی که قبلا به آن اشاره شد، بخش‌های مهم این راه‌حل‌ها است. بی‌کمان یک مجموعه‌ی جوان و دانا و مؤمن و مسلط بر دانسته‌های اقتصادی در درون دولت خواهد توانست به این مقاصد برسند. دوران پسِ رو باید میدان فعالیت چنین مجموعه‌ای باشد.

جوانان عزیز در سراسر کشور بدانند که همه‌ی راه‌حل‌ها در داخل کشور است. اینکه کسی گمان کند که «مشکلات اقتصادی صرفاً ناشی از تحریم است و علت تحریم هم مقاومت ضد استکباری و تسلیم‌نشدن در برابر دشمن است؛ پس راه‌حل راانوزدن در برابر دشمن و پوسه‌زدن بر پنجه‌ی گرگ است» خطایی نابخشودنی است. این تحلیل سراپا غلط، هرچند گاه از زبان و قلم برخی غفلت‌زدگان داخلی صادر می‌شود، اما مشنا آن، کانون‌های فکر و توطئه‌ی خارجی است که با صد زبان به تصمیم‌سازان و تصمیم‌گیران و افکار عمومی داخلی القاء می‌شود.

۴) عدالت و مبارزه با فساد: این دو لازم و ملزوم یکدیگرند. فساد اقتصادی و اخلاقی و سیاسی، تودهی چرکین کشورها و نظام‌ها و اگر در بدنه‌ی حکومت‌ها عارض شود، زلزله‌ی ویرانگر و ضربه‌زننده به مشروعیت آنها است و این برای نظامی چون جمهوری اسلامی که نیازمند مشروعیتی فراتر از مشروعیت‌های مرسوم و مبتانی‌تر از مقبولیت اجتماعی است، بسیار جدی‌تر و بنیانی‌تر از دیگر نظام‌ها است. وسوسه‌ی مال و مقام و ریاست، حتی در غلوی‌ترین حکومت تاریخ یعنی حکومت حق حضرت امیرالمؤمنین (علیه‌السلام) کسانی را فعرانند. پس خطر پُرور است تهدید در جمهوری اسلامی هم که روزی مدیران و مسئولانش مسابقه‌ی زهد انقلابی و ساده‌زیستی می‌دادند. هرگز بعید نبوده و نیست؛ و این ایجاب می‌کند که دستگاهی کارآمد با نگاهی تیزبین و رفتاری قاطع در قوای سه‌گانه حضور دائم داشته باشد و به معنای واقعی با فساد مبارزه کند، به‌ویژه در درون دستگاه‌های حکومتی.

البته نسبت فساد در میان کارگزاران حکومت جمهوری اسلامی در مقایسه با بسیاری از کشورهای دیگر و بخصوص با رژیم طاغوت که سر تا پا فساد و فسادپرور بود، بسی کمتر است و بحمدالله مأمورانِ این نظام غالباً سلامت خود را نگاه داشته‌اند، ولی حتی آنچه عدت غیرقابل‌قبول است، همه باید بدانند که ظهارت اقتصادی شرط مشروعیت همه‌ی مقامات حکومت جمهوری اسلامی است. همه باید از شیطان حرص برحذر باشند و از لقمه‌ی حرام بگریزند و از خداوند در این‌باره کمک بخواهند و دستگاه‌های نظارتی و دولتی باید با قاطعیت و حساسیت، از تشکیل نطفه‌ی فساد پیشگیری و با رشد آن مبارزه کنند. این مبارزه بنازمند انسان‌هایی با ایمان و جهادگر، و منبع‌الطبع با دستانی پاک و دل‌هایی نورانی است. این مبارزه بخش انزگذاری است از تلاش همه‌جانبه‌ای که نظام جمهوری اسلامی باید در راه استقرار عدالت به کار برد.

عدالت در صدر هدف‌های اولیه‌ی همه‌ی بعثت‌های الهی است و در جمهوری اسلامی نیز دارای همان شان و جایگاه است؛ این کلمه‌ای مقدس در همه‌ی زمان‌ها و سرزمین‌ها است و به صورت کامل، جز در حکومت حضرت ولی‌عصر (ارواحنافداه) میسر نخواهد شد ولی به صورت نسبی، همه جا وجود دارد و همه‌ی قوه‌ها و قوه‌های اجرائی و قضائی و قوه‌ی مقننه‌ی جمهوری اسلامی در غرب آسیا و بازتاب وسیع آن در سراسر جهان، سلطه.

اینها بخشی از مظاهر عزت جمهوری اسلامی است که جز با شجاعت و حکمت میدان جهادی به دست نمی‌آید. سردمداران نظام سلطه تکراند؛ نهادهای آنها عموماً شامل فریب و خدعه و دروغ است. امروز ملت ایران علاوه بر آمریکای جنایت‌کار، تعدادی از دولت‌های اروپایی را نیز خدعه‌گر و غیرقابل اعتماد میداند. شیوه‌ی اساسی این مبارزه‌ی دوم را با آنها را دقت حفظ کند؛ از ارزش‌های اسلامی و ملی خود، یک گام هم عقب‌نشینی نکند؛ از تهدیدهای پوچ آنان نهراسد؛ و در همه حال، عزت کشور و ملت را در نظر داشته باشد و حکیمانه و مصلحت‌جویانه و البته از موضع انقلابی، مشکلات قابل حل خود را با آن حل کند. در مورد آمریکا حل چیز مشکلی متصور نیست و مذاکره با آن جز زیان مادی و معنوی نخواهد داشت.

۷) سبک زندگی: سخن لازم در این باره بسیار است. آن را به فرصتی دیگر وامیگذارم و به همین اختلاف فشرده که تلاش درب باز در تسلیح سبک زندگی غربی در ایران، زمینه‌های بی‌حجابی اخلاقی و اقتصادی و دینی و سیاسی به کشور و ملت ما زده است؛ مقابله با آن، جهادی همه‌جانبه و هوشمندانه می‌طلبد که باز چشم امید در آن به شما جوان‌ها است.

در پایان از حضور سرافرازانه و افتخارآفرین و شفس‌شکن ملت عزیز در بیست‌ودوم بهمن و چهلمین سالگرد انقلاب عظیم اسلامی تشکر میکنم و پیشانی بسی ارزشمند آن در پرگاه حضرت حق می‌سایم. سلام بر حضرات بقیةالله (ارواحنافداه) میسر نخواهد شد ولی به صورت بیرونی تحریم و وسوسه‌های دشمن است که در صورت اصلاح مشکل درونی، کم‌اثر و حتی بی‌اثر خواهد شد. چالش درونی عبارت از عیوب ساختاری و ضعف‌های مدیریتی است.

مهم‌ترین عیوب، وابستگی اقتصاد به نفت، دولتی بودن بخش‌هایی از اقتصاد که در حیطه‌ی وظایف دولت نیست، نگاه به خارج و نه به توان و ظرفیت داخلی، استفاده‌ی اندک از ظرفیت نیروی انسانی کشور، بودجه‌بندی معیوب و ناموزان، و سرانجام عدم ثبات سیاست‌های اجرائی اقتصاد و عدم رعایت اولویت‌ها و وجود هزینه‌های زائد و حتی مسرفانه در بخش‌هایی از دستگاه‌های حکومتی است. نتیجه‌ی اینها مشکلات زندگی مردم از قبیل بی‌کاری جوان‌ها، فقر درآمدی در طبقه‌ی ضعیف و امثال آن است.

راه‌حل این مشکلات، سیاست‌های اقتصاد مقاومتی است که باید برنامه‌های اجرائی برای همه‌ی بخش‌های آن تهیه و با قدرت و نشاط کاری و احساس مسئولیت، در دولت‌ها پیگیری و اقدام شود. درون‌زایی اقتصاد کشور، مولدشدن و دانش‌بنیان شدن آن، مردمی‌کردن اقتصاد و تصدی‌گری نکردن دولت، بورکراسی با استفاده از ظرفیت‌هایی که قبلا به آن اشاره شد، بخش‌های مهم این راه‌حل‌ها است. بی‌کمان یک مجموعه‌ی جوان و دانا و مؤمن و مسلط بر دانسته‌های اقتصادی در درون دولت خواهد توانست به این مقاصد برسند. دوران پسِ رو باید میدان فعالیت چنین مجموعه‌ای باشد.

جوانان عزیز در سراسر کشور بدانند که همه‌ی راه‌حل‌ها در داخل کشور است. اینکه کسی گمان کند که «مشکلات اقتصادی صرفاً ناشی از تحریم است و علت تحریم هم مقاومت ضد استکباری و تسلیم‌نشدن در برابر دشمن است؛ پس راه‌حل راانوزدن در برابر دشمن و پوسه‌زدن بر پنجه‌ی گرگ است» خطایی نابخشودنی است. این تحلیل سراپا غلط، هرچند گاه از زبان و قلم برخی غفلت‌زدگان داخلی صادر می‌شود، اما مشنا آن، کانون‌های فکر و توطئه‌ی خارجی است که با صد زبان به تصمیم‌سازان و تصمیم‌گیران و افکار عمومی داخلی القاء می‌شود.

۴) عدالت و مبارزه با فساد: این دو لازم و ملزوم یکدیگرند. فساد اقتصادی و اخلاقی و سیاسی، تودهی چرکین کشورها و نظام‌ها و اگر در بدنه‌ی حکومت‌ها عارض شود، زلزله‌ی ویرانگر و ضربه‌زننده به مشروعیت آنها است و این برای نظامی چون جمهوری اسلامی که نیازمند مشروعیتی فراتر از مشروعیت‌های مرسوم و مبتانی‌تر از مقبولیت اجتماعی است، بسیار جدی‌تر و بنیانی‌تر از دیگر نظام‌ها است. وسوسه‌ی مال و مقام و ریاست، حتی در غلوی‌ترین حکومت تاریخ یعنی حکومت حق حضرت امیرالمؤمنین (علیه‌السلام) کسانی را فعرانند. پس خطر پُرور است تهدید در جمهوری اسلامی هم که روزی مدیران و مسئولانش مسابقه‌ی زهد انقلابی و ساده‌زیستی می‌دادند. هرگز بعید نبوده و نیست؛ و این ایجاب می‌کند که دستگاهی کارآمد با نگاهی تیزبین و رفتاری قاطع در قوای سه‌گانه حضور دائم داشته باشد و به معنای واقعی با فساد مبارزه کند، به‌ویژه در درون دستگاه‌های حکومتی.

البته نسبت فساد در میان کارگزاران حکومت جمهوری اسلامی در مقایسه با بسیاری از کشورهای دیگر و بخصوص با رژیم طاغوت که سر تا پا فساد و فسادپرور بود، بسی کمتر است و بحمدالله ماموران این نظام غالباً سلامت خود را نگاه داشته‌اند، ولی حتی آنچه عدت غیرقابل‌قبول است، همه باید بدانند که ظهارت اقتصادی شرط مشروعیت همه‌ی مقامات حکومت جمهوری اسلامی است. همه باید از شیطان حرص برحذر باشند و از لقمه‌ی حرام بگریزند و از خداوند در این‌باره کمک بخواهند و دستگاه‌های نظارتی و دولتی باید با قاطعیت و ح